

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617209200
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1617209200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Ivany Jahnoveja JUDr. Nadeždy Wallnerovej konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti K., T., R. A.Ň. XX.XX.XXXX O. E., R. A. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom: Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, deti rodičov matka: K.. Q. A., R. A. XX.XX.XXXX, D.: Z., T. B.. Č.. XX, zastúpená advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, AK so sídlom: Malacky, Záhorácka ul. č. 5478/15B a otca: S.. C. K., R. A. XX.XX.XXXX, D.: D. I. S., B. I. Č.. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 27. novembra 2018 č. k. 8P/355/2017-151, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 27. novembra 2018 č. k. 8P/355/2017-151, vo výroku, ktorým súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti mení tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietá.

II. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Malacky, zo dňa 27. novembra 2018 č. k. 8P/355/2017-151, vo výroku, ktorým súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 02.03.2017 č.k. 8P/290/2015 - 62 zrušuje.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 27.11.2018 č. k. 8P/355/2017-151, súd prvej inštancie rozhodol tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca pre maloletú T. K., R. A. XX.XX.XXXX, zo sumy 230,- € mesačne na sumu 200,- € mesačne a pre maloletú E. K., R. A. XX.XX.XXXX, zo sumy 200,- € mesačne na sumu 170,- € mesačne, na obe deti počnúc dňom 13.07.2017, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol. Súčasne určil, že týmto rozsudkom sa zmenil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 8P/290/2015-62 zo dňa 02.03.2017 v časti výroku o výživnom pre maloleté deti. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.07.2017 sa otec domáhal úpravy styku s maloletými deťmi, a súčasne žiadal o zníženie výživného pre maloleté deti, a to pre maloletú T. zo sumy 230,- € mesačne na sumu 170,- € mesačne a pre maloletú E. zo sumy 200,- € mesačne na sumu 150,- € mesačne. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodnil skutočnosťou, že jeho schopnosti a možnosti sa od posledného rozhodnutia o výžive maloletých detí zmenili a na jeho strane nastala podstatná zmena pomerov. Uviedol, že sa mu narodilo ďalšie dieťa, a vzhľadom na potrebu zabezpečiť sebe a svojej novej rodine vlastné bývanie bol nútený si zobrať

úver. Otec uviedol, že v nadväznosti na zmenu bydliska mu úmerne stúpili náklady na každodenné dochádzanie do práce z Borského Svätého Jura do Bratislavy (predtým Malacky - Bratislava).

3. Dňa 26.03.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené písomné vyjadrenie matky k návrhu otca. Matka uviedla, že so znížením výživného pre maloleté deti nesúhlasí, žiadala, aby súd výživné ponechal v pôvodnej výške a jeho návrh zamietol. Uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného, pretože otec už počas uzatvárania rodičovskej dohody vedel, že jeho nová priateľka je už v šiestom mesiaci tehotenstva. Matka poukázala na to, že vzhľadom na tieto skutočnosti nemal otec maloletých detí s predmetnou rodičovskou dohodou súhlasiť už v čase jej uzatvárania, resp. schválenia súdom.

4. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletých detí uviedol, že s návrhom otca na zníženie výživného pre maloleté deti nesúhlasí, nakoľko tento nie je v záujme maloletých detí.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 24 ods.1, § 25 ods. 1, 2 § 26, § 28 ods.1, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods.1, 2, 3 Zákona o rodine a vecne tým, že zmena pomerov od posledného rozhodnutia o úprave výšky výživného pre maloleté deti nastala na strane všetkých účastníkov konania - ako na strane rodičov, tak aj na strane maloletých detí. U matky prišlo k čiastočnému zvýšeniu jej príjmu (cca o 50,- € mesačne v priemere), avšak matka pred týmto zvýšením bola dlhodobejšie práceneschopná a odkázaná na poberanie nemocenských dávok. U otca takisto došlo k zmene pomerov - výraznejšej ako u matky. Na jednej strane prišlo k zvýšeniu jeho príjmu cca o 120,- € mesačne, na druhej strane sa rozšíril okruh vyživovacích povinností - jednak k maloletému dieťaťu, narodenému z terajšieho vzťahu otca, jednak čiastočne k matke tohto dieťaťa, ktorej pravidelným príjmom v súčasnosti je rodičovský príspevok. Zároveň však prišlo aj k zmene majetkových pomerov u oboch rodičov - rodičia predali svoj spoločný majetok - byt, vyrovnali spoločné dlhy (úver a pôžičku). Matka náklady s nadobudnutím nového bývania pre seba a deti nemala - nastahovala sa k svojim rodičom. Otec zabezpečil pre svoju rodinu bývanie nové - stal sa vlastníkom polovice rodinného domu (spolu so svojou partnerkou, ktorá vlastní druhú polovicu rodinného domu), a zároveň sa zaťažil hypotékou a spotrebným úverom na kúpu danej nehnuteľnosti. Zároveň však otec navýšil svoj majetok kúpou ďalšej nehnuteľnosti, príslušného pozemku, pre kúpu ktorého sa zaťažil ďalšou hypotékou. Partnerka otca začala prevádzkovať domácu farmu - MG FARMU (predaj z dvora), ktorej príjmy podľa tvrdenia otca nepresahujú 4.000,- € ročne - tieto príjmy a ani náklady otec (v súlade s legislatívou upravujúcou takéto hospodárenie a predaj) nevie zdokladovať.

6. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že posudzoval návrh otca na zníženie výživného, posudzoval dôkazy jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach a konštatoval, že návrh otca na zníženie výživného je čiastočne dôvodný. U otca súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej C. a čiastočne k jej matke, zohľadnil skutočnosť, že otec pre rodinu musel zabezpečiť nové bývanie. Zohľadnil však tiež skutočnosť, že partnerka otca, resp. rodina otca má príjem z hospodárskej farmy, ktorý je v podstate nepreukázateľný, avšak partnerka otca daný predaj a chov propaguje na sociálnych sieťach, je teda dôvodné predpokladať, že rodina z danej činnosti dosahuje zisk. Súd prvej inštancie však nezohľadnil ďalší úver otca t.j. úver na kúpu príslušných pozemkov k nehnuteľnosti, nakoľko tieto otec k bývaniu nutne nepotreboval, sám uviedol, že sa mu to zdala vhodná investícia. Tu súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že prvoradou povinnosťou pre otca je v súčasnosti zabezpečenie potrieb jeho maloletých detí a nie nakupovanie nehnuteľností (aj keď do budúcnosti, ako výhodná investícia). Zároveň zohľadnil nárast príjmu otca priemerne mesačne. U matky zohľadnil taktiež mierny nárast príjmu.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že zároveň musel zohľadniť zmenu na strane maloletých detí t.j. u T. prestup na druhý stupeň základnej školy, u E. nástup do základnej školy.

8. Po zohľadnení všetkých týchto skutočností znížil výživné pre maloleté deti o 30,- € mesačne, na každé z nich od podania návrhu (zmena pomerov u otca nastala pred podaním návrhu - narodenie dieťaťa a kúpa rodinného domu) a vo zvyšku návrh otca zamietol. Pokiaľ matka namietala, že otec nemal súhlasiť v konaní o rozvod s výživným, ktoré súd na základe dohody rodičov schválil, keďže už vtedy vedel, že jeho partnerka je gravidná, súd musí uviesť, že v tom čase dieťa otec ešte narodené nemal, teda otec mal vyživovaciu povinnosť iba k maloletej T. O. E.; súd preto nemohol pri schvaľovaní tejto dohody zohľadniť dieťa, ktoré sa ešte nenarodilo. Zároveň však musel zohľadniť mieru výdavkov na maloleté deti - je nepochybné, že výdavky na deti navštevujúce základnú školu (druhý a prvý stupeň) venujúce

sa záujmovej činnosti sú neporovnateľne vyššie ako výdavky dieťaťa vo veku ďalšieho maloletého otca - vo veku cca 1 roka.

9. Pri posudzovaní doby zmeny pomerov súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné toto výživné znížiť späť ku dňu podania návrhu otcom - vzhľadom na zmenu pomerov, na základe ktorej došlo k zníženiu výživného - narodenie dieťaťa otcovi, nástup jeho partnerky na rodičovskú dovolenku, kúpu rodinného domu. Zároveň však, aj keď došlo k zníženiu výživného späť k podaniu návrhu, súd neprikázal s ohľadom na § 78 Zákona o rodine matke vrátiť spotrebované výživné. Súd prvej inštancie sa v podstate ani nezaoberal výškou výživného, ktoré deti spotrebovali respektíve, či ho spotrebovali všetko, keďže výživné aj pôvodnej výške predstavovalo príspevok otca na potreby detí vo výške cca 7,50 € resp. 6,50 € denne - v podstate toto výživné slúžilo iba na pokrytie bežných potrieb detí, okrem toho otec sám od seba začal na výživu detí prispievať zníženým výživným vo výške 150,- € na každé z detí, počnúc mesiacom júl 2018. Súd prvej inštancie poukázal na to, že aj otec samotný žiadal znížiť výživné až od právoplatného rozhodnutia vo veci, zároveň uviedol, že aj on sám považuje zníženie výživného iba za prechodné, pokiaľ jeho partnerka nenastúpi po ukončení rodičovskej dovolenky do zamestnania. Súd však musí vychádzať zo zákonných ustanovení, v zmysle ktorých akákoľvek zmena vyživovacej povinnosti musí byť viazaná k zmene pomerov na strane jednotlivých účastníkov, preto aj keď otec žiadal zníženie výživného až od právoplatného rozhodnutia vo veci, súd prvej inštancie znížil výživné späť od 13.07.2017.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorá uviedla, že odvolanie podáva z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol o znížení výživného na základe návrhu otca tak, že výživné na maloletú T. zo sumy 230,-€ znížil na sumu 200,- € a na maloletú E. zo sumy 200,- € znížil na sumu 170,- €. Otec svoj návrh odôvodnil pribudnutím vyživovacej povinnosti narodením dieťaťa z terajšieho partnerského vzťahu, potrebou zabezpečenia bývania a zvýšenými nákladmi na dopravu do zamestnania. Matka s návrhom nesúhlasila, poukázala na to, že všetky otcom uvádzané skutočnosti mu boli známe už v čase uzatvárania rodičovskej dohody schválenej súdom dňa 02.03.2017, pričom návrh na zníženie výživného podával už 13.07.2017. Matka má za to, že súd prvej inštancie opomenul uviesť matkinu argumentáciu, že na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov a to prechodom staršej dcéry na druhý stupeň základnej školy a nástupom mladšej dcéry na základnú školu, čo je samo o sebe zásadné zmena pomerov, odôvodňujúca prípadné zvýšenie výživného. Stanovisko matky podporil aj kolízny opatrovník. Súd prvej inštancie mal k dispozícii všetky listinné dôkazy preukazujúce príjem a výdaje oboch rodičov. Zároveň mal k dispozícii doklady preukazujúce výdaje na maloleté deti súvisiace so školou a ich voľnočasovým aktivitami. V odôvodnení súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že: „...Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že maloleté dieťa reprezentujúce skôr vzniknutú vyživovaciu povinnosť nemá znášať dôsledky nie dostatočne uvážlivého prístupu výživou povinného rodiča k jeho zaťažovaniu sa ďalšími vyživovacími povinnosťami. Rodič, ktorý už má trvajúcu vyživovaciu povinnosť s logickou perspektívou jej rastu (zvyšovaniu veku dieťaťa a pod.) musí pristupovať k vytváraniu si ďalších vyživovacích povinností už s vedomím existencie tých skorších...“ Ďalej sa uvádza, že sa nejedná o absolútne pravidlo, ale je na úvahe súdu, aby prihliadal na konkrétne okolnosti prípadu. Súd prvej inštancie vyhodnotil argument matky, že otec uzatváral pôvodnú rodičovskú dohodu s vedomím, že mu pribudne vyživovacia povinnosť tak, že vtedy dieťa ešte nemal. Toto vyhodnotenie matka dala do kontextu s požadovaným uvážlivým prístupom rodiča. Ďalej uviedla, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, ale zároveň sa zvýšil jeho príjem o cca 120,-€. Súd prvej inštancie dostatočne nezohľadnil príjem partnerky otca, ako ich spoločný príjem. Otec nepopiera, že jeho partnerka má príjem ako samostatne hospodáriaci roľník a jej ročný príjem nepresahuje údajne 4.000,- €. Otec nepopiera, že z podnikania partnerky poberá benefity celá rodina. Takisto navýšenie úveru otca nie je položka, ktorú by mal súd prvej inštancie zohľadňovať. Kúpa vedľajšieho pozemku, bola síce pre otca výhodná, nie však nevyhnutná. Otcove majetkové pomery sú navýšené teda nielen o cca 120,-€ na mesačnej mzde, ale je nadbytočný jeho výdaj vo výške 40,-€, z dôvodu navýšenia hypotéky, za účelom kúpy pozemku, do jeho príjmu treba zohľadniť aj benefity alebo finančný príjem z podnikania partnerky, keďže otec uvádza, že hospodária spoločne, pre otca je to cca 150,-€ mesačne (4.000:12:2). Matka má za to, že otcove možnosti sa zvýšili minimálne o 310,-

€, čo nezakladá dôvod na zníženie výživného. Z uvedených dôvodov matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca zamietne.

12. Otec sa vyjadril k odvolaniu matky a uviedol, že matka maloletých detí poukazuje na uzatvorenú rodičovskú dohodu, ktorá bola súdom schválená a na základe toho vydané rozhodnutie, ktorým Okresný súd Malacky manželstvo rozviedol a bol upravený styk otca s maloletými deťmi, ako aj povinnosť otca vo veci výživného. K tomuto otec uviedol, že v zmysle tejto dohody bolo výživné určené vo výške 430,- € na obe deti. I napriek tomu, že bola uzatvorená rodičovská dohoda, bola táto dohoda uzatvorená nie celkom v slobodnej vôli, nakoľko pri samotnom „dohadovaní“ s vtedajšou právnou zástupkyňou (JUDr. Hrebíková) doslova „licitoval“ priamo v súdnej sieni. Na upozornenie predsedajúcej sudkyňi, že ak sa nedohodnú, tak mu vzhľadom na spoločný príjem matky maloletých detí a jeho určí výživné vo výške 500 € až 550 €, čo bolo už v tom čase pre otca nereálne a priam likvidačné. Jeho návrh na výživné bol v sume 300 €. Sudkyňou boli vyzvaní, aby spolu s matkou maloletých detí opustili súdnu sieň a na chodbe sa dohodli na výške výživného. S konečnou sumou 430,- € otec nakoniec súhlasil, nakoľko v tom čase otec mal skutočne len vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom a to voči T. K., R. A. XX.XX.XXXX a voči E. K., R. A. XX.XX.XXX. Ale hlavný dôvod bol ten, že matka maloletých detí mala ísť bývať do spoločného bytu v Malackách a táto suma mala čiastočne pokryť aj náklady na chod domácnosti a úhradu hypotekárnych splátok, s čím matka maloletých detí súhlasila. Pár dní po rozvode matka maloletých detí zmenila právnú zástupkyňu a dožadovala sa predaja bytu, ktorý bol nakoniec aj predaný. Dňa 27.06.2017 sa otcovi narodila dcéra Viktória, a teda mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť, preto otec dňa 13.07.2017 (až po vystavení rodného listu dňa 03.07.2017 a spísaní návrhu na zníženie výživného) podal na príslušný súd návrh na zníženie výživného. V čase uzatvárania rodičovskej dohody nebolo otcove tretie dieťa ešte narodené. Argument matky maloletých detí, že: „Rodič, ktorý už má trvajúcu, vyživovaciu povinnosť s logickou perspektívou jej rastu (zvyšovanie veku dieťaťa a pod.) musí pristupovať k vytváraniu si ďalších vyživovacích povinností už s vedomím existencie týchto skorších“ je skutočne úbohý a poľutovania hodný. Otec má za to, že nie je žiadny sociálny prípad, ktorý by si robením detí chcel znížovať vyživovaciu povinnosť. Svoju vyživovaciu povinnosť si riadne plní a o deti má záujem sa riadne starať, čo mu nie je matkou maloletých detí umožnené. K tomuto sa vedie ďalšie samostatné konanie o úprave styku vedené pod sp.zn. 8P/208/2017. Otec v rámci svojho vyjadrenia súčasne uviedol, že jeho partnerka je toho času na rodičovskej dovolenke, jej mesačný príjem je vo výške rodičovského príspevku 262,06 €, jeho príspevok vo výške 80,- € na dcéru C. K. a výživné vo výške 100,- € na maloletého syna Q. Z. (R. A. XX.XX.XXXX, ktorého má z predošlého vzťahu). Okrem toho partnerka ešte spláca úver z predošlého manželstva vo výške 200,- € mesačne, s tým, že bývalý manžel jej posielal 100,- € ako polovicu splátky. K podnikaniu svojej partnerky otec uviedol, že vyššie uvedená suma 4.000 € je matkou maloletých detí vytrhnutá z kontextu. Na súdnom pojednávaní otec len argumentoval, že nejde o podnikanie, ale o domáci chov hydiny, a nakoľko ročný príjem nepresahuje sumu 4.000 €, nie je vedené účtovníctvo, nevyžaduje sa registračná pokladňa a podanie daňového priznania. Partnerka len predáva prebytky z ich chovu, na čo má aj požadované povolenia od príslušnej Regionálnej veterinárnej a potravinárskej správy. Má za to, že opäť sa ukazuje len chamtivosť a závisť matky maloletých detí, nehovoriac o tom, že matka maloletých detí v celom odvolaní len argumentuje navýšením príjmu otca a poukazuje na príjem z farmy, v celom odvolaní nie je ani jedna zmienka o potrebe finančných prostriedkov na zabezpečenie maloletých detí. Okrem toho, vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom mám len on a nie jeho partnerka. Zo zákona má vyživovaciu povinnosť voči všetkým jeho deťom. Okrem iného má za to, že matka maloletých detí vidí len príjem z drobného chovu, ako uviedla vo svojom odvolaní, pričom absolútne neberie do úvahy skutočnosť, že kým sa akákoľvek hydina predá, najprv sa musí zadovážiť, teda kúpiť alebo naliahnuť, vykŕmiť, veterinárne zaopatríť a až po cca pol roku je možné z nej niečo získať, nehovoriac o prirodzenom úbytku, ako je napríklad úhyn a potreba nakúpiť krmivo. Farma sa registrovala koncom roka 2017 a momentálne sa mesačný príjem z produktov pohybuje v desiatkach €, a nie v stovkách, ako uvádza matka maloletých detí. V prípade potreby je otec pripravený a ochotný predložiť skutočný obrat farmy k nahliadnutiu. Taktiež poukázal na fakt, že s domácim chovom hydiny začali, aby znížili mesačné náklady na stravu, ktoré by inak boli neúnosné. Farma slúži prioritne pre ich osobnú spotrebu a zabezpečenie zdravých potravín. Otec uviedol, že nie je možné, aby sa z 30 ks sliepok, 10 ks kačiek a 2 ošipaných bol zisk viac ako niekoľko 100,- € do roka! Na súdnom pojednávaní otec argumentoval a poukázal na bežnú súdnu prax, že: „Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30% jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Preto je potrebné pri vyhodnocovaní dokazovania výslovne uviesť, koľko vyživovacích povinností má otec (rovnako i matka)...“ vychádzajúc z rozhodnutia Krajského súdu v

Trnava, sp.zn 10CoP/I5/2016. V roku 2018 bol čistý mesačný príjem otca vo výške cca 1.500 €, teda 30 % činí sumu vo výške 450,- €. Pre posúdenie prístupu otca k zodpovednosti a rovnosti všetkých detí otec v tabuľke uviedol stručný prehľad úhrad, ktoré boli v období od 02/2016 do 01/2019 poukázané matkám jeho maloletých detí. Otec ďalej uviedol, že plateniu výživného na deti sa nikdy nebránil ani nevyhýbal, dokonca sa snažil matke maloletých detí prispieť aj na plavecký výcvik T., ešte v roku 2016 a poslal jej sumu vo výške 18 €. Obratom mu túto sumu matka maloletých detí vrátila na účet, tiež prispel polovicou sumy na detský tábor, nakoniec T. do tábora ani nešla. V auguste 2018 bola jeho partnerkou poukázaná suma matke maloletých (dôvodom bol nedostatok finančných prostriedkov na jeho účte) detí vo výške 50,- € (s popisom transakcie, že je to pre maloleté deti), táto platba bola opäť vrátená. Matka maloletých detí odmieta, aby sa otec podieľal na úhrade bežných výdavkov. K deťom má len obmedzený prístup, a keď sú s ním, tak sa snaží im zabezpečiť adekvátnu starostlivosť. Viac sa tejto problematike venovať nemá význam, nakoľko ako už bolo uvedené vyššie, vedie sa samostatné konanie. Otec má za to, že matka maloletých detí je len obeťou právnických hrádkov jej právnej zástupkyne, lebo každý súdny človek uzná vyššie uvedené argumenty. Vie, že je zákonná možnosť nechať sa zastupovať právnym zástupcom, ale žiaľ otec na to peniaze nemá. Matka maloletých detí disponuje zrejme dostatkom finančných prostriedkov na platenie si právnika, ktorého si platí už nepretržite cca tri a pol roka, teda od kedy sa rozišli. Prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí vraj nebral do úvahy jeho investované peniaze na kúpu pozemku (prislúchajúcemu k pôvodnému domu), o čo sa aj opiera matka maloletých detí, že kúpa tohto pozemku nebola nevyhnutná, ale len výhodná. Predajom bytu v Malackách každý z manželov obdržal financie vo výške cca 10.000 €, otec tieto financie investoval do kúpy uvedeného pozemku, otec má za to, že je na mieste otázka, ako tieto peniaze použila matka maloletých detí. Otec súčasne uviedol, že po rozvode kúpil starší rodinný dom v celkovej sume 50.000 €, časom dokúpil vedľajší pozemok v sume 20.000 €, obe kúpy boli riešené formou úveru, teda okrem tých investovaných 10.000 €. Matka maloletých detí ostala bývať v dome svojich rodičov, kde jej ostala komplet zariadená bytová jednotka (zo spoločných financií, nadobudnutých pred a počas manželstva). Keď tam otec ešte býval, tak sa spolupodieľali sumou 150,- €, zrazu sa záhadne táto suma ako uvádza matka maloletých detí zdvojnásobila na sumu 300,- €. K výške príjmu, otec uviedol, že priznal jeho oficiálny príjem, nič nezamľčal a ako štátny zamestnanec by ani nemohol, je prirodzené, že príjem sa časom zvyšuje, preto je mu záhadou, že príjem matky sa v poslednom roku záhadne znížil. Zrejme to bude len preto, že bola hospitalizovaná v nemocnici a podstúpila aj chirurgický zákrok. Maloleté deti v tom čase boli zrejme u starých rodičov, lebo jemu ako otcovi a zákonnému zástupcovi táto skutočnosť ani nebola oznámená. Kto sa teda staral o maloleté deti? Otec je presvedčený, že matka maloletých detí podala odvolanie aj z dôvodu vidiny vyššieho zisku príjmu a to doplatkom výživného od dňa, kedy otec začal platiť nižšiu sumu (07/2018). Na poslednom pojednávaní, ktorého dôsledkom je napadnuté rozhodnutie otec prezentoval, že výživným si nemá oprávnený rodič zabezpečovať príjem a snažiť sa existenčne zlikvidovať bývalého partnera, ale je to inštitút na zabezpečenie potrieb maloletých detí. Matka maloletých detí vo svojom odvolaní len poukázala na príjem otca a príjem jeho priateľky, pričom neuviedla ani jednu zmienku o skutočnej potrebe financií pre zabezpečenie a zaopatrenie maloletých detí. Podľa dostupných informácií, maloleté deti navštevujú nadmerné množstvo školských a mimoškolských aktivít, ktoré už hraničia so zdravým vývojom dieťaťa. Tiež je otcovi záhadou, že mu bolo napadnuté rozhodnutie doručené až dňa 13.02.2019 a to spolu s odvolaním matky maloletých detí. Okrem toho, na predmetnom súdnom pojednávaní sa matka maloletých detí ústne vzdala odvolania. Otec síce oznámil, že sa odvolá, ale túto možnosť si rozmyslel a rozhodol sa vec viacej neriešiť. V zmysle vyššie uvedeného žiada, aby odvolací súd odvolanie matky maloletých detí zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

13. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu matky a uviedol, že v celom rozsahu sa pridriavajú ústnych, ako aj písomných vyjadrení. Keďže zníženie výživného pre maloleté deti nie je v ich záujme, navrhujú rozsudok Okresného súdu Malacky vydaný dňa 27.11.2018, č. k. 8P/355/2017 - 151, zmeniť tak, že návrh otca maloletých detí na zníženie výživného sa zamietne, a výživné pre maloleté deti sa ponechá vo výške určenej pôvodným rozsudkom.

14. Matka sa vyjadrila k vyjadreniu otca a uviedla, že otec sa vo svojom vyjadrení nevysporiadal s argumentáciou matky, že na strane maloletých detí skutočne došlo k zmene pomerov a to nástupom T. na druhý stupeň ZŠ a nástupom E. na prvý stupeň ZŠ. Výdaje matky spojené s maloletými deťmi súvisiace s návštevou školy, krúžkov, výdaje súvisiace so zdravotným stavom detí sú podrobne uvedené v zápisnici zo dňa 13.09.2018 Matka riadne preukázala svoj príjem a výdaje na bývanie, je samozrejmé, že matka má ďalšie náklady spojené s bežným životom detí - stravovanie, drogéria, oblečenie, výlety, voľný čas a pod. Matka trvá na tom, že otec spolu so svojou rodinou má príjem z podnikania jeho partnerky, čo otec

ani nepopiera, len bagatelizuje tento príjem a benefity získavané z podnikania. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s kúpou pozemku, ktorý vyhodnotil ako investíciu a nie nevyhnutnosť. K pribudnutiu vyživovacej povinnosti otca poukázala matka na stanovisko prvoinštančného súdu uvedené v bode 27. rozsudku. Keďže argumentácia otca je totožná ako v priebehu konania, matka nemá dôvody, pre ktoré by menila pôvodné stanovisko. Naďalej trvá na tom, aby odvolací súd rozhodol tak, že mení napadnutý rozsudok a návrh otca zamietla.

15. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal s nariadením pojednávania, podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko v predmetnej veci bolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie oboznámením listín spisu, ako aj aktuálnymi zárobkovými schopnosťami a možnosťami otca, a súčasne s aktuálnymi zárobkovými pomermi matky, ako aj s aktuálnymi výdavkami na maloleté deti, a na základe uvedeného dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 CSP). Predmetnú vec odvolací súd verejne prejednal na pojednávaní konanom dňa 07.10.2020, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením listín spisu, pričom účastníci zhodne vyhlásili, že listiny doručené v súdnom spise im boli v rámci konania na súde prvej inštancie riadne doručované a ich obsah protistrana nespochybnila, ani v rámci odvolacieho konania. Následne odvolací súd vykonal dokazovanie listinami doručenými zo strany otca, a súčasne matky a to konkrétne oboznámením ich obsahu, a po prejednaní veci odvolací súd verejne vyhlásil rozsudok (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C.s.p.).

16. Z výsluchu právnej zástupkyne matky odvolací súd zistil, sa pridrižiava dôvodov uvedených v odvolaní a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil

17. Z výsluchu otca odvolací súd zistil, že sa rovnako pridrižiava svojich vyjadrení uvedených v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu, ako aj prednesov v rámci konania a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. Z výsluchu kolízneho opatrovníka odvolací súd zistil, že v záujme a v prospech maloletých detí bude, ak odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmení a návrh otca na zníženie výživného zamietne.

19. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne.

20. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

21. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného prípade pri rozhodovaní o znížení výživného prihliala súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Pre zmenu rozhodnutia o výživnom nepostačuje len úvaha o tom, že doterajšie výživné je už nepostačujúce, či všeobecné konštatovanie o zmene pomerov v dôsledku uplynutia určitého času.

22. V prejednávanej veci týkajúcej sa návrhu otca na zníženie výživného súd prvej inštancie, podľa názoru odvolacieho súdu nezohľadnil všetky kritéria potrebné pre posúdenie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti otca. V danom prípade má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie prihlial hlavne na zmenu pomerov na strane otca, avšak nedostatočne vyhodnotil zmenu pomerov na strane maloletých detí.

23. Pokiaľ iba o porovnanie pomerov na strane maloletých detí, ako aj na strane ich rodičov v čase od poslednej úpravy (t.j. od roku 2017), s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci (v roku 2018) tieto nesprávne vyhodnotil. Odvolací súd uvádza, že naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti rozhodované rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 02.03.2017 č.k. 8P/290/2015-62, právoplatným a vykonateľným dňa 17.03.2017, na základe ktorého bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, pričom súd schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, podľa ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia boli oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. V rámci vyživovacej povinnosti sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej T. sumou vo výške 230,- € mesačne, a na výživu maloletej E. výživným vo výške 200,- € mesačne, vždy najneskôr k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletými deťmi súd prvej inštancie upravil konkrétnym spôsobom. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že otec bol v čase určenia rozsahu jeho pôvodnej vyživovacej povinnosti zamestnaný na Ministerstve vnútra SR s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2016 vo výške 1.333,- €. V čase rozhodovania súdu o rozvode manželstva boli rodičia bezpodieloví spoluvlastníci 3- izbového bytu v Malackách. Po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva predmetnú nehnuteľnosť účastníci predali, a každý z účastníkov po splatení hypotéky získal sumu vo výške cca 12.411,33,- €. V súčasnosti je otec stále zamestnaný Ministerstve vnútra SR, s priemerným čistým mesačným príjmom v roku 2017 vo výške 1.405,53 € a v roku 2018 (01 - 07) vo výške 1.517,64 €. Odvolací súd doplnením dokazovania zistil, že priemerná mesačná mzda otca za celý rok 2018 bola vo výške 1.562,58 € priemerná mesačná mzda otca v roku 2019 bola vo výške 1.676,37 € a v roku 2020 t.j. za obdobie od 01/2020 do 05/2020 bola priemerná mzda otca vo výške 1.775,92 € t.j. o cca 440,- € mesačne vyššia, ako mal v čase úpravy rozsahu pôvodnej vyživovacej povinnosti. Otec sa stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností a to konkrétne v júni 2017 zakúpil do podielového spoluvlastníctva spolu so svojou partnerkou D. Z. nehnuteľnosť v Borskom Svätom Jure - starší rodinný dom v rodinnej zástavbe. Na kúpu predmetnej nehnuteľnosti si otec sám (t.j. bez partnerky, t.j. bez účasti podielovej spoluvlastníčky predmetných nehnuteľností) zobral za účelom splatenia kúpnej ceny hypotekárny a spotrebný úver v celkovej výške 48.000,- € (40.000,-€ + 8.000,- €). Kúpna cena nehnuteľností bola dohodnutá vo výške 50.000,- €. Mesačné splátky na hypotekárny úver tvoria 167,- € mesačne a na spotrebný úver 123,- € mesačne t.j. 290,- € mesačne. Odvolací súd mal preukázané, že otec je teda podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1 spolu so svojou partnerkou D. Z. a to konkrétne pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape, parc. č. XXX/X O. Č.. XXX/X, druh pozemku záhrady, o výmere 901 m² a 139 m² zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie Borský Svätý Jur, taktiež je podielovým spoluvlastníkom pozemku - parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape, parc. č. XXX/X, Č.. XXX/X O. Č.. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 338 m², 138 m² a 81 m² zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie Borský Svätý Jur, má rovnako v podielovom spoluvlastníctve o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1- ica stavbu súp.č. XXX, druh stavby - rodinný dom, postavenú na parcele č. XXX/X, + stavbu bez súpisného čísla, druh stavby - hospodárska budova, postavenú na parcele č. XXX/X. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že otec následne kúpnu zmluvou zo dňa 24.01.2018 nadobudol ďalšie nehnuteľnosti, pôvodne evidované na LV č. XXX (neskôr zaevidované na LV č. XXXXX), okres Senica, obec Borský Svätý Jur, katastrálne územie Borský Svätý Jura a to pozemok parc. č. 793, druh pozemku: zastavané plochy a

nádvoria, o výmere 558 m² a pozemok parc.č. XXX, druh pozemku záhrady, o výmere 770 m². Vo vzťahu k týmto pozemkom sa stal otec výlučným vlastníkom týchto pozemkov a to bez akejkoľvek farchy t.j. bez zaťaženia týchto nehnuteľností záložným právom v prospech banky k týmto nehnuteľnostiam. Výsluchom otca odvolací súd zistil, že úver, ktorý čerpal za účelom kúpy týchto pozemkov bol zapísaný a premietol sa na LV č. XXXX vo vzťahu k rodinnému domu. Rovnako odvolací súd zistil, že otec si za týmto účelom čerpal úver z Prima banky Slovensko, a.s., vo výške 12.000,- € avšak kúpna cena, ktorú otec zaplatil za predmetné pozemky bola vo výške 20.000,- €. Na otázku, odkiaľ mal zostávajúce finančné prostriedky vo výške 8.000,- otec uviedol, že použil finančné prostriedky získané z predaja bytu, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené pozemky otec dokúpil až po prvotnej kúpe nehnuteľností (rodinného domu + pozemkov), navýšil predmetný hypotekárny úver refinancovaním úveru a splátka hypotekárneho úveru sa otcovi navýšila o 40,- € mesačne, t.j. v súčasnosti otec platí úver vo výške cca 300,- €. Náklady na domácnosť otec vyčíslil takto: poplatok za elektrické energie mesačne vo výške 50,- €, platba za plyn mesačne vo výške 125,- €, vodné vo výške 13,- € mesačne, koncesionárske poplatky za RTVS a miestne poplatky (odpad a daň) v celkovej sume cca 120,- € ročne t.j. 10,- €/ mesačne. Otec so svojou partnerkou hospodária spoločne. Partnerka otca sa venuje malochovu - predáva výrobky z dvora - hydinu, iné domáce zvieratá, produkty z hydiny, pričom jej príjmy podľa tvrdenia otca nepresahujú 4.000,- € ročne t.j. maximálne sú vo výške 333,33 € mesačne - tieto príjmy a ani náklady otec (v súlade s legislatívou upravujúcou takéto hospodárenie a predaj) nevie zdokladovať, pričom v konaní pred odvolacím súdom otec uviedol, že mesačný príjem sa pohybuje v desiatkach nie v stovkách eur, ide len o takzvané prebytky. Odvolací súd zistil, že otec vlastní staršie osobné motorové vozidlo Suzuki, rok výroby 2009 a nemá zvýšené výdavky na zdravotný stav, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú C. narodenú dňa 27.06.2017, pričom výdavky na maloletú otec vyčíslil približne vo výške 350,- € až 400,- € mesačne. Na strane otca maloletých detí teda došlo k zlepšeniu jeho zárobkových pomerov, a súčasne aj jeho majetkových pomerov. Na druhej strane mu pribudla 1 vyživovacia povinnosť k maloletej C..

24. Na strane matky maloletých detí došlo tiež k zmene pomerov, nakoľko matka v čase určenia prvej výšky vyživovacej povinnosti bola zamestnaná ako učiteľka na Základnej škole v Malackách, pričom jej priemerná mesačná mzda v roku 2016 bola vo výške 854,- €. V roku 2017 bol príjem matky vo výške 979,- € netto. Matka je stále zamestnaná ako učiteľka Základnej školy v Malackách, pričom jej príjem v roku 2018 bol vo výške 803,38 € netto, v roku 2019 bol vo výške 1.242,14 € a roku 2020 t.j. od 01/2020 do 04/2020 bol vo výške 1.206,84 € t.j. o sumu 227,- € vyšší, ako mala pri určení pôvodnej vyživovacej povinnosti t.j. v marci 2017. Matka býva u svojich rodičov, pričom sama nevládni žiadnu nehnuteľnosť. Odvolací súd dopytom cez matku zisťoval, či vlastní motorové vozidlo, pričom uviedla, že vlastní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ktoré má k dispozícii ešte z čias manželstva. Matka uviedla, že nemá zvýšené výdavky v súvislosti s jej zdravotným stavom. Vo vzťahu k matke odvolací súd uvádza, že došlo k zlepšeniu zárobkových pomerov na strane matky (zvýšenie príjmu + vyplatenie BSM), vo vzťahu k ostatným pomerom, (osobné, majetkové pomery) tieto zostali vo vzťahu k matke bez zmeny.

25. K podstatnej zmene pomerov došlo však aj na strane maloletých detí, kedy maloletá Tatiana mala v čase určenia prvej vyživovacej povinnosti (t.j. v marci 2017) 9 rokov, pričom v tom čase navštevovala III. triedu Základnej školy v Malackách. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o znížení výživného mala maloletá T. 11 rokov a navštevovala V. triedu Základnej školy v Malackách. V čase rozhodovania odvolacieho súdu má maloletá T. skoro 13 rokov a navštevuje VII. Triedu Základnej školy v Malackách. Výdavky na maloletú mesačne predstavujú: strava doma aj v škole 262,55 €, oblečenie 52,55 €, obuv 22,49 €, drogéria 11,75 €, škola 35,35 €, mimoškolské aktivity 106,48 €, výdavky spojené so zdravotným stavom 29,95 €, výdavky spojené s bývaním 95,75 € t.j. spolu 516,87 €.

26. Maloletá E. v čase určenia prvej vyživovacej povinnosti mala 6 rokov. Navštevovala materskú školu. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o znížení výživného mala maloletá E. už 8 rokov a navštevovala II. triedu Základnej školy v Malackách. V čase rozhodovania odvolacieho súdu mala maloletá E. 9 rokov a navštevuje IV. triedu Základnej školy v Malackách. Mesačné výdavky na maloletú predstavujú: strava (doma aj v škole) 260,55 €, oblečenie 51,72 €, obuv 22,07 €, drogéria 11,75 €, škola 64,42 €, mimoškolské aktivity 120,66 €, výdavky spojené so zdravotným stavom 20,94 €, výdavky spojené s bývaním 90,75 € t. j. spolu 542,86 €.

27. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne neprihliadol k tomu, že na strane maloletých detí došlo k podstatnej zmene pomerov a to už od 09/2017, nakoľko maloletým deťom sa zvýšili výdavky

v súvislosti s rastom, ale aj v súvislosti s nástupom u maloletej E. do školy (v čase určenia pôvodnej vyživovacej povinnosti navštevovala materskú školu) a u maloletej T. sa zvýšili výdavky v súvislosti s jej nástupom na druhý stupeň školskej dochádzky (v čase určenia pôvodnej vyživovacej povinnosti navštevovala III. triedu Základnej školy v Malackách). Odvolací súd poukazuje na to, že pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti zo strany otca môže byť síce dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti, avšak nie za stavu, že otcovi narástla jeho mzda o sumu 440,- € od času určenia výšky vyživovacej povinnosti, a taktiež za situácie, že otec sa stal jednak podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, spolu so svojou partnerkou, pričom úver zaťažuje výlučne otca. Rovnako bolo potrebné prihliadnuť k tomu, že otec sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností (pozemkov o výmere 1.328 m²) bez ich zaťaženia záložným právom. Samotná skutočnosť, že otcovi pribudol k jeho výdavkom úver, odvolací súd nezobral do úvahy, nakoľko platenie výživného na maloleté deti je prednostné a má prednosť pred ostatnými výdavkami otca t.j. má prednosť aj pred samotným platením úveru. Inak povedané otec musí svoj príjem rozčleniť tak, aby v prvom rade boli uspokojené potreby jeho maloletých detí a až následne môže uspokojovať svoje vlastné potreby. Rovnako odvolací súd prihliadol k tomu, že matke sa od posledného rozhodovania o výživnom zvýšil príjem o sumu vo výške 227,- €.

28. Odvolací súd má za to, že zníženie výživného musí byť výnimočné t.j. môže sa udiať iba za situácie, že dôjde k takej zmene pomerov na strane povinného rodiča, ktoré negatívne ovplyvňujú jeho ekonomickú, majetkovú, respektíve inú situáciu, čo má negatívny vplyv na platenie výživného. Ide napríklad konkrétne o také zhoršenie zdravotného stavu, resp. vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobia pokles príjmu povinného rodiča (napr. znížená miera funkčnej schopnosti pracovať) alebo nastane nemožnosť povinného rodiča zabezpečiť si prácu, a teda zdroj príjmu, z dôvodu zlej rodinnej situácie (napríklad trvalá starostlivosť o člena rodiny), alebo iné významné skutočnosti nie prechodného charakteru, pri ktorých dôjde k takému zhoršeniu pomerov na strane povinného rodiča, že je možné ustáliť, že predmetné výživné povinný rodič nebude schopný platiť. V tomto prípade však odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohol vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti znížiť. Je taktiež potrebné zdôrazniť, že od roku 2017 uplynula doba viac ako troch rokov, a preto je potrebné pri posudzovaní zníženia vyživovacej povinnosti otca, z dôvodu pribudnutia jeho ďalšej vyživovacej povinnosti na maloletú C. prihliadnuť aj na zvýšené výdavky na maloletú T. O. na K. E., ktoré v priebehu troch rokov od posledného rozhodnutia o určení vyživovacej povinnosti nepochybne vzrástli, pričom vzrástli výdavky aj na záujmové aktivity, krúžky, zdravotné výdavky, či výdavky na oblečenie a stravu. Odvolací súd zdôrazňuje, že zmena pomerov na strane maloletých detí nastala hlavne nástupom maloletej Emy do školy a súčasne nástupom maloletej Tatiany na druhý stupeň školskej dochádzky. Je nepochybné, že obaja rodičia sú povinní z hľadiska vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Matka však poskytuje maloletým deťom celodennú starostlivosť, takže logicky vyššiu mieru uspokojovania nákladov na maloleté deti by mal znášať ich otec. S poukazom na výdavky maloletých detí, ktoré predstavujú sumu vo výške 516,87 € na maloletú T. a vo výške 542,86 € na maloletú E. odvolací súd zhodnotil tak, že doteraz stanovené výživné bude aspoň čiastočne pokrývať odôvodnené výdavky na maloleté deti. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je možné konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otcom tvrdené skutočnosti týkajúce sa zníženia výživného na maloleté deti. Zníženie výživného v takomto prípade by prichádzalo do úvahy iba za výnimočných okolností, ktoré však v tomto prípade neboli v konaní pred súdom prvej inštancie, ani pred odvolacím súdom preukázané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil a návrh otca na zníženie výživného zamietol.

29. Odvolací súd taktiež zrušil výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zmenil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 8P/290/2015-62 zo dňa 02.03.2017, v časti výroku o výživnom pre maloleté deti, z dôvodu, že ide o výrok závislý od výroku o znížení výšky vyživovacej povinnosti otca. Keďže odvolací súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, a týmto v podstate ponechal v platnosti prvý rozsudok o určení vyživovacej povinnosti k maloletým deťom t.j. rozsudok zo dňa 02.03.2017 č.k. 8P/290/2015-62, nebolo potrebné už uvedený rozsudok v tejto časti meniť. Na základe uvedeného odvolací súd predmetný „závislý“ výrok zrušil „s bodkou“, ako výrok nadbytočný.

30. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo

sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

31. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

32. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).